

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 253.353 van 24 maart 2022
in de zaak A. 230.373/IX-9689**

In zake: de BV ON TOWER NETHERLANDS 6 (voorheen Broadcast Technology & Development)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christiaan Lesaffer
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 22-24 bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV NORCRING BELGIË
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe, Erik Valgaeren en Niels Tack
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 maart 2020, strekt tot de nietigverklaring van beslissing 2019/043 van de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media van 9 december 2019.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De nv Norkring België heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 7 september 2020. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2022.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christiaan Lesaffer, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Niels Tack, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 ‘houdende de vaststelling van het digitaal frequentieplan voor aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken’ legt, ter uitvoering van de toentertijd op 4 maart 2005 gecoördineerde decreten ‘betreffende de radio-omroep en de televisie’ onder meer een frequentiekanaal 10 vast, met als theoretisch beoogd gebied het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Op 22 juni 2009 beslist de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) om een licentie voor het aanbieden van een televisieomroepnetwerk, zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 2008 ‘houdende de vastlegging van de pakketten van digitale frequenties die zullen worden vrijgegeven tijdens een eerste vergelijkende toets voor het verkrijgen van vergunning voor het aanbieden van een radio- of televisieomroepnetwerk en de bijhorende zendvergunningen’ (“vrijgavebesluit”), voor een termijn van vijftien jaar toe te kennen aan de – enige – kandidaat, die voldoet aan de gestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden, namelijk de tussenkomende partij.

Het betreft pakket 7, namelijk het voormelde frequentiekanaal 10 in frequentieband III (174-230 MHz), met als theoretisch beoogd gebied het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

3.2. Bij besluit 2019/015 van 29 april 2019 stelt de VRM na een klacht van verzoekster in hoofde van de tussenkomende partij een inbreuk vast op artikel 28 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2008 ‘betreffende de voorwaarden en procedure voor het verkrijgen van een licentie voor het aanbieden van een radio- of televisieomroepnetwerk en de bijbehorende zendvergunning’ (“procedurebesluit”), omdat “de licentie voor het aanbieden van een televisieomroepnetwerk voor wat betreft frequentiekanaal 10 niet in gebruik is

genomen en dat er reeds meer dan twee jaar verstreken is na het verwerven van de licentie”.

Overeenkomstig artikel 29, tweede lid, van het procedurebesluit stelt de VRM de tussenkomende partij in gebreke om de toestand uiterlijk op 30 september 2019 te regulariseren door aan alle voorschriften te voldoen.

3.3. Bij beslissing 2019/043 van 9 december 2019 stelt de VRM in hoofde van de tussenkomende partij opnieuw een inbreuk vast op artikel 28 van het procedurebesluit, omdat “de licentie voor het aanbieden van een televisieomroepnetwerk voor wat betreft frequentiekanaal 10, niet in gebruik is genomen door via een zendlocatie met een zendbereik van maximaal zestig kilometer uit te zenden, terwijl er reeds meer dan twee jaar verstreken is na het verwerven van de licentie”.

De tussenkomende partij krijgt een nieuwe termijn, tot 31 juli 2020, om de toestand te regulariseren door aan alle voorschriften te voldoen.

Dat is de bestreden beslissing.

3.4. Bij beslissing 2021/001 van 11 januari 2021 stelt de verwerende partij nogmaals een inbreuk vast op artikel 28 van het procedurebesluit, waarbij zij ditmaal de licentie van de tussenkomende partij voor het aanbieden van een televisieomroepnetwerk, voor wat betreft pakket 7/frequentiekanaal 10 intrekt.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De procedure die door de verwerende partij tegen de tussenkomende partij is gevoerd, vindt haar oorsprong in een klacht van verzoekster. Verzoekster ambieert, zo stelt zij zelf in haar verzoekschrift omtrent haar belang, dat de regulator de licentie zou intrekken. Dat verschaft haar een kans zich ook kandidaat te stellen voor dit kanaal 10.

5. De licentie van de tussenkomende partij is ondertussen – bij beslissing 2021/001 van 11 januari 2021 – ingetrokken door de verwerende partij. Het beroep van de tussenkomende partij tot nietigverklaring van deze beslissing is door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 253.351 van heden.

Verzoekster heeft bijgevolg hangende deze procedure datgene verkregen wat zij ook met huidig beroep nastreeft, namelijk de intrekking van de licentie.

6. Verzoekster kon deze overweging en de eraan gekoppelde exceptie ook al lezen in het auditoraatsverslag. In haar laatste memorie bevestigt verzoekster “dat de VRM de licentie van [de tussenkomende partij] heeft ingetrokken (VRM, nr. 2021/001, 11 januari 2021), wat het doel was en is van de klacht en volgende beroepen en tussenkomsten van verzoekende partij voor Uw Raad”. Zij voegt daar enkel aan toe dat de intrekking “vandaag” – dat is: bij het neerleggen van haar laatste memorie – nog steeds precair is. Zoals gezien is die intrekking evenwel “vandaag” – dat is: bij sluiting van het debat in deze zaak en bij de uitspraak van dit arrest – helemaal niet meer precair, maar definitief en onaantastbaar.

7. Verzoekster beschikt niet langer over een actueel belang, wat desnoods ambtshalve moet worden vastgesteld.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren